

ת"פ 13986/02/12 - מדינת ישראל נגד אכרם עקל - נדון, גולאן עקל

בית משפט השלום בחדרה

ת"פ 13986-02-12 מדינת ישראל נ' עקל ואח'

בפני
בעניין: כב' השופטת רקפת סגל מוהר
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. אכרם עקל - נדון
2. גולאן עקל

הנאשמים

גזר דין

רקע

בתאריך 8.2.12 הוגש נגד הנאשם כתב אישום אשר ייחס לו ולנאשם נוסף - אכרם עקל, עבירה של החזקת נכס חשוד כגנוב ועבירות נוספות של הפרעת שוטר ותקיפת שוטר (פעמיים) בעת מילוי תפקידו, אשר יוחסו לו עצמו גם כן.

בתאריך 9.1.13 הורשע הנאשם האחר על פי הודאתו בעבירה של החזקת נכס חשוד כגנוב ונדון לעונשים של מאסר על תנאי וקנס. הנאשם שבפני אשר הודה גם הוא בביצוע עבירה זו, כפר באותו שלב בביצוע העבירות הנוספות שיוחסו לו ועניינו נדחה לשמיעת ראיות.

בסופו של דבר, ביום 23.6.13, הורשע גם נאשם זה על פי הודאתו, במסגרת הסדר טיעון, בכל העבירות שיוחסו לו, דהיינו בעבירות של החזקת נכס חשוד כגנוב, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו ושתי עבירות של תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו, לפי סעיפים 143, 275 ו-273 לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

הנאשם הורשע הן בכך שבתאריך 20.4.10, במהלך חיפוש ברכב שבו הוא נסע ביחד עם האחר, נמצא כבש שהיה עליו חשד סביר שהוא גנוב והן בכך שבאותו מעמד משהודיעו לו השוטרים שערכו את החיפוש כי הוא מעוכב לחקירה, תקף את השוטר מוחמד כעבייה בדחיפה ומיד לאחר מכן, במהלך נסיונו להמלט מן המקום, הוסיף ובעט בו בכל חלקי גופו והכהו בעינו. כתוצאה ממעשיו של הנאשם נחבל השוטר ונזקק לטיפול רפואי.

על פי הסדר הטיעון, הופנה הנאשם אל שירות המבחן לשם קבלת תסקיר ולבקשת באת כוחו נבדקה גם האפשרות להארכת עונש מאסר על תנאי התלוי ועומד נגדו. המאשימה הודיעה כי היא לא תראה עצמה כפופה להמלצות שירות המבחן וכי בכוונתה לעתור לעונש מאסר בפועל.

תסקיר שירות המבחן

מן התסקיר הראשון שהוגש ביום 22.12.13 עלה כי הנאשם לא הופיע לשתי פגישות שנקבעו לו בשירות המבחן ובדין שהתקיים בפני ביום 27.1.13 הוא טען כי שכח את מועד הפגישה.

באת כוחו של הנאשם בקשה ליתן לו הזדמנות נוספת וציינה כי בחודש ספטמבר 2013 השלים הנאשם הליך גמילה ממושך מסמים.

בהחלטתי להיענות לבקשה זו הפניתי את הנאשם אל שירות המבחן פעם נוספת.

מן התסקיר שהתקבל ביום 5.5.14 עולה כי הנאשם, גבר בן 40, נשוי ואב לחמישה ילדים בגילאי

11-2, החל להשתמש בסמים ובאלכוהול עוד כשהיה נער בן 15 ומאז צבר לחובות הרשעות רבות בעבירות רכוש, סמים ואלימות. עוד עולה כי בגין הרשעותו האחרונה מיום 13.4.08, בעבירות סמים ואלימות במשפחה, תלוי ועומד כנגדו עונש מאסר על תנאי בן 6 חודשים (בתסקיר צויין בטעות כי מדובר ב- 12 חודשי מאסר על תנאי). בחודש ספטמבר 2012 השתלב הנאשם במסגרת הטיפולית הסגורה "אלפטאם" בטייבה אותה הוא סיים בהצלחה בחלוף כשנה מאז.

בשיחתו עם קצין המבחן טען הנאשם בפניו כי הוא חש חוזק נפשי ורצון פנימי לקיים אורח חיים נורמטיבי. קצין המבחן התרשם כי הנאשם אכן מבין ומודע כיום למשמעות ולמחירים הכבדים של התמכרותו לסמים והתנהגותו העבריינית.

על מנת לאפשר לנאשם את המשך התהליך השיקומי שבעיצומו הוא שרוי כעת, ממליץ קצין המבחן על הטלת צו מבחן למשך 18 חודשים שבמהלכם הוא ישולב בהליך טיפולי במסגרת היחידה לטיפול בנפגעי סמים באזור מגוריו, לצד הארכת עונש המאסר על תנאי התלוי ועומד נגדו.

ראיות וטיעוני הצדדים לעונש

בעתירתו לעונש מאסר בפועל והפעלת המאסר על תנאי התלוי ועומד כנגד הנאשם בתוספת קנס והתחייבות, טען ב"כ המאשימה למתחם ענישה הולם הנע בין 6 ל-12 חודשי מאסר בפועל והפנה אל עברו הפלילי המכביד של הנאשם **(ת/1)** הכולל כאמור הרשעות בעבירות סמים, רכוש ואלימות. כן הפנה ב"כ המאשימה אל גזר הדין שניתן בעניינו של הנאשם ביום 13.4.08 בת"פ 2283/07 (חיפה) **(ת/2)** שבמסגרתו הוא נדון, בין השאר, לעונש מאסר על תנאי בן 6 חודשים שלא יעבור עבירת אלימות מסוג עוון - מאסר על תנאי שהינו בר הפעלה בתיק זה. ב"כ המאשימה הוסיף וטען כי שיקול השיקום העומד בבסיס המלצת שירות המבחן איננו חזות הכל וכי גם על פי הוראת סעיף 40 ד' (ב) לחוק העונשין נקבע כי כשמדובר במעשים בעלי חומרה יתרה, לא יחרוג בית המשפט ממתחם העונש ההולם להם.

באת כח הנאשם ביקשה כי ייתן משקל מכריע הן להליך הגמילה הממושך והמוצלח שעבר הנאשם אך לאחרונה **(ר' גם נ/1)** והן לחלוף הזמן מאז בוצעו העבירות נשוא כתב האישום, בחודש אפריל 2010 ולשנתיים שחלפו מאז ועד שהוגש כתב האישום.

בעתירתה להארכת המאסר על תנאי טענה באת ב"כ הנאשם כי מדובר במקרה קלאסי המתאים להחלת הוראת סעיף 40 ד' לחוק ובקשה כי אאמץ את המלצות שירות המבחן כלשונן.

עמוד 2

דין וגזירת העונש

מאז כניסתו לתוקף של תיקון 113 לחוק העונשין, תשל"ז-1977, מחייבת גזירת דינו של נאשם

את בית המשפט, לילך במסלול שלבי, אשר השלב הראשון בו הוא קביעתמתחםעונשהולם

לעבירה. זאת, תוך התחשבותבערךהחברתישנפגע, במידתהפגיעהבו, במדיניותהענישה

הנוהגתובנסיבותהקשורותבביצועהעבירה.

הערכים המוגנים בעבירות שבביצוען הורשע הנאשם הינם שמירה על שלטון החוק וכיבוד מי

שאמונים על אכיפתו.

בע"פ 20707-08-12 **בילל מצרי נ' מדינת ישראל**, קבע בית המשפט המחוזי בחיפה כי:

"עבירות נגד שוטרים, לרבות איומים, הפרעה לשוטר בעת מילוי

תפקידו ותקיפת שוטרים, הינן עבירות הפוגעות בסדר הציבורי

ובאושיות שלטון החוק. התנכלות לשוטרים בכל אחת מן העבירות

הנ"ל פוגעת לא רק בשוטר עצמו אלא במשטרת ישראל כולה,

בתדמיתה, וביכולת הרתעתה כמי שמופקדת על אכיפת שלטון החוק.

אין להשלים עם איומים על שוטרים. מי שמאיים על שוטרים מנסה

להכניס בהם פחד ואימה, דבר העלול להשפיע על אופן תפקודם ובכך

לפגוע בציבור ובבטחונו. על שום כך, שומה על מערכת בתי המשפט

לענוש את המאיימים על שוטרים באופן ההולם את חומרת העבירה

כדי להביא לשירוש התופעה".

ממקרים דומים שנדונו בפסיקה עולה כי מתחם הענישה הנוגע לעבירות של הפרעה לשוטר ותקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו בנסיבות דומות לאלה שבמקרה המונח בפני, נע בין מאסר על תנאי ל - 6 חודשי מאסר בפועל. כך למשל, בת"פ (שלום-עכו) 50478-06-12 **מדינת ישראל נ' מהראן אבו - סראיה** נקבע כי מתחם הענישה ההולם לעבירה של תקיפת שוטר במילוי תפקידו כדין בנסיבותיו של סעיף 273 לחוק, נע בין עונש של מאסר על תנאי למאסר בפועל לתקופה של מספר חודשים ובת"פ (מחוזי-באר שבע) 25375-02-12 **מדינת ישראל נ' אברהים אבו סיאם ואח'** נקבע כי מתחם העונש ההולם לעבירה של הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו נע בין מאסר על תנאי ל- 6 חודשי מאסר

בפועל 11 בת"פ (שלום-ראשל"צ) 5256/08 מדינת ישראל נ' אריה דהן הורשע הנאשם בתקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו לפי סעיף 273 לחוק ובית המשפט אשר כבד את הסדר הטיעון אליו הגיעו הצדדים גזר על הנאשם עונש של מאסר בפועל בן חודשיים לריצוי בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי. בע"פ 8704/08 הייב נ' מדינת ישראל (שהוגש לעיוני מטעם המאשימה בתיקזה) דחה בית המשפט העליון ערעור של נאשם שנדון לעונש של 7 חודשי מאסר בפועל בגין הרשעתו בעבירות של הכשלת שוטר, תקיפת שוטר, אי ציות להוראות שוטר ואיומים.

השלב השני בגזירת הדין, בגדר מתחם העונש ההולם שנקבע הוא התחשבות בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות והן פגיעת העונש בנאשם ובמשפחתו, נטילת אחריות מצדו למעשיו,

חלוקה הזמן מעת ביצוע העבירה, עשיית הנאשם לתיקון הנזק שנגרם ועברו הפלילי.

בהקשר זה נדמה כי גם אם הכף נוטה לחובת הנאשם בכל הנוגע לעברו הפלילי ולעשייתו לתיקון הנזק עד כה, הרי שאת חלוקה הזמן מאז בוצעו העבירות - 4 שנים מהן שנתיים עד שהוגש כתב האישום והאחריות שהוא נוטל על מעשיו, דומני כי יש לזקוף לזכותו.

באשר לטענות הצדדים בדבר שיקול השיקום:

סעיף 40 ד' לחוק העונשין, תשל"ז-1977 שכותרתו "שיקום", קובע כי:

(א) קבע בית המשפט את מתחם העונש ההולם בהתאם לעיקרון המנחה

ומצא כי הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם, רשאי הוא

לחרוג ממתחם העונש ההולם ולקבוע את עונשו של הנאשם לפי שיקולי

שיקומו, וכן להורות על נקיטת אמצעי שיקומי כלפי הנאשם, לרבות העמדתו

במבחן לפי סעיפים 82 או 86 או לפי פקודת המבחן [נוסח חדש], התשכ"ט-1969.

(ב) היו מעשה העבירה ומידת אשמו של הנאשם בעלי חומרה יתרה, לא יחרוג

בית המשפט ממתחם העונש ההולם, כאמור בסעיף קטן (א), אף אם הנאשם

השתקם או אם יש סיכוי של ממש שישתקם, אלא בנסיבות מיוחדות ויוצאות דופן,

לאחר שבית המשפט שוכנע שהן גוברות על הצורך לקבוע את העונש במתחם העונש

ההולם בהתאם לעיקרון המנחה, ופירט זאת בגזר הדין.

לאחר שנתתי דעתי לנסיבות בהן בוצעו העבירות, להודאתו, לעברו הפלילי המכביד ולעובדה שכתב האישום נגדו הוגש

בחלוף כשנתיים מאז הארוע, סבורני כי היום, בחלוף כ- 4 שנים מאז ולנוכח הליך הגמילה המוצלח שהוא עבר לאחרונה והתרשמות שירות המבחן מן המוטיבציה הגבוהה שיש לו לשמור על נקינות מסמים, אין מקום לשלחו אל הכלא.

נכון לשלב זה נראה כי הנאשם עלה על דרך המלך וכי הסיכוי להתמדתו בהליך השיקום בו הוא החל, גבוה. בנוסף לזה, כך לטעמי, על אף חומרת העבירות שבביצוען הודה הנאשם, אין מדובר באותן עבירות בעלות חומרה יתרה אליהן התכוון המחוקק בסעיף 40ד(ב) הנ"ל.

סוף דבר

מפני כל השיקולים שפורטו לעיל, הנני מחליטה לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהוסיף עליה רכיב של פיצוי ולו סמלי, אותו יהא על הנאשם לשלם לשוטר שבו הוא פגע. זאת, על מנת להציב בפניו גם גבול חינוכי ערכי שיענה על דרישת העשייה למען תיקון תוצאות העבירה.

הנני גוזרת אם כן על הנאשם את העונשים הבאים:

1. המאסר על תנאי בן 6 החודשים שהוטל על הנאשם בת"פ 2283/07(חיפה) יוארך למשך שנתיים נוספות החל מהיום.
2. הנאשם יועמד בצו מבחן למשך 18 חודשים שבמהלכם הוא יעמוד בקשר טיפולי עם היחידה לטיפול בנפגעי סמים באזור מגוריו ובמעקב בדיקות שתן וימלא אחר כל הוראות שירות המבחן.
3. הנאשם יפצה את השוטר מוחמד כעבייה, מ.א. 1186295 מתחנת אום אל פחם בסך של 500 ₪ אותם יפקיד בקופת בית המשפט לא יאוחר מיום 19.6.14.

הודעה והוסברה זכות הערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י"ד אייר תשע"ד, 14 מאי 2014, בהעדר הצדדים.

עמוד 5